

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Η κα Άννα Ιωαννίδου είναι πολύ γνωστή στον κόσμο της Κοινότητας από την πολύχρονη και επιτυχημένη υπηρεσία της στο Ιστορικό Κέντρο, αλλά και το ενδιαφέρον της για τον λαϊκό φορέα μας. Η κα Ιωαννίδου ήταν μέλος της Εφορευτικής Επιτροπής στις πρόσφατες εκλογές και με επιστολή της στον «Κόσμο» καταγράφει τις αντιρρήσεις για τον τρόπο που γίνονται οι εκλογές στην Κοινότητα και το ρόλο της Εφορευτικής Επιτροπής. Βασική αντίρρησή της είναι τα πληρεξούσια και ο τρόπος που χρησιμοποιούνται και δεν θα με βρει αντίθετο. Τα πληρεξούσια ασφαλώς νοθεύουν το εκλογικό αποτέλεσμα και μακάρι να υπήρχε τρόπος να σταματήσει η χρήση τους, όμως είναι δύσκολο αφενός επειδή είναι νόμιμα και αφετέρου το χάσμα ανάμεσα στις παρατάξεις που διεκδικούν την εξουσία δεν επιτρέπει καμμία «συμφωνία κυρίων» για τον περιορισμό τους.

Άλλωστε τα πληρεξούσια δεν εμφανίστηκαν για πρώτη φορά φέτος και αν υπήρχε τρόπος να μειωθούν ή να καταργηθούν θα τον είχαν ανακαλύψει προ πολλού.

Η κα Ιωαννίδου αναφέρει ακόμη και είναι η πρώτη φορά που το διαβάζω πως η Εφορευτική Επιτροπή δεν έχει καμμία ανεξαρτησία επειδή το διοικητικό συμβούλιο δεν της επιτρέπει καμμία πρωτοβουλία, όμως εκπρόσωπος του συμβουλίου με διαβεβαίωσε ότι θα μελετηθούν τα συμπεράσματα και οι προτάσεις της Εφορευτικής Επιτροπής για να γίνουν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις ακόμη και αλλαγή του Καταστατικού. Ας περιμένουμε, λοιπόν, τις εξελίξεις στο θέμα αυτό.

Σ' ένα άλλο σημείο που συμφωνώ και ανεπιφύλακτα με την κα Ιωαννίδου είναι οι υποψηφιότητες και εκλογή (λόγω πληρεξουσίων) ατόμων με

πρώτου βαθμού συγγένεια με ανθρώπους που διατηρούν οικονομικές σχέσεις με την Κοινότητα και απορρίπτω την απάντηση που δόθηκε ότι σε σχετική συνεδρίαση οι Σύμβουλοι αυτοί θα έβγαιναν έξω από την αίθουσα. Ποιός, όμως, μάς εγγυάται ότι τα άτομα αυτά πριν αποχωρήσουν από τη συνεδρίαση δεν θα έχουν επιρρέσει τα άλλα μέλη του Συμβουλίου; Το έχω ήδη αναφέρει ότι στην Κοινότητα δεν επιτρέπεται ούτε ίχνος διαπλοκής και η επιλογή των υποψηφίων θα έπρεπε να είναι πιο προσεκτική.

Η κα Ιωαννίδου αναφέρει και άλλες αντιρρήσεις βασικά γύρω από τα πληρεξούσια και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι κάτω από τέτοιες συνθήκες δεν θα πρέπει να γίνονται εκλογές.

Όπως είπα, δεν διαφωνώ με την κα Ιωαννίδου σε πολλά σημεία της επιστολής της, αλλά και δεν πιστεύω ότι τα πληρεξούσια είναι το μεγάλο πρόβλημα στην Κοινότητα, επειδή η κύρια αιτία για όλα τα κακά σήμερα

και τη φθορά του λαϊκού φορέα μας είναι οι παρατάξεις που βλέπουν την Κοινότητα σαν πολύτιμο λάφυρο. Αν δεν υπήρχαν οι παρατάξεις, κυρίως πολιτικές, δεν θα υπήρχε η ανάγκη για πληρεξούσια και όσο πιο γρήγορα το καταλάβουμε για να πάρουμε τα κατάλληλα μέτρα, τόσο το καλύτερο για την Κοινότητα και την παροικία.

Θα αναφέρω μερικά από αυτά που συνέβησαν στις πρόσφατες εκλογές για να καταλάβετε -και η κα Ιωαννίδου- πως αυτό το χάσμα ανάμεσα στις παρατάξεις και η αδιαλλαξία τους οδήγησε στην πόλωση.

Η παράταξη Δανάλη - Τσιλίμου άρχιση διαπραγματεύσεις με μια πολιτική παράταξη η οποία απαίτησε 11 δικά της μέλη στο διοικητικό συμβούλιο και δικό της πρόεδρο, αλλά και τον αποκλεισμό Δανάλη και Τσιλίμου! Φυσικά η πρόταση απορρίφθηκε, όπως απορρίφθηκε η πρόταση αποκλεισμού της Νίας Καρτέρη και του Χρήστου Μπελέρχα, επειδή δεν

είναι δυνατόν να αποκλείεται κανένα μέλος από τις δημοκρατικές διαδικασίες ακόμη και αν δεν είναι ικανό για το διοικητικό συμβούλιο. Μόνο τα μέλη έχουν αυτό το δικαίωμα.

Εγώ πιστεύω ότι με καλοπροαίρετες διαπραγματεύσεις η παράταξη Δανάλη - Τσιλίμου θα δεχόταν επτά μέλη του συμβουλίου από την «αντιπολίτευση», η οποία όμως σπρίχθηκε στη συνεργασία της με το τοπικό Πασόκ και τα πληρεξούσια του με την ελπίδα ότι θα ήταν αρκετά για να κερδίσουν τις εκλογές. Αλλά το Πασόκ αποσύρθηκε από τη συμμαχία με την αποχή του από τις εκλογές και την οδήγησε στην ήττα, ενώ η Κοινότητα έχασε τουλάχιστον έναν πολύ αξιόλογο άνθρωπο που θα μπορούσε να την βοηθήσει σ' αυτή την δύσκολη περίοδο, τον κ. Μιχάλη Κακακίο.

Υπάρχουν ασφαλώς και καταγγελίες που δεν αμφισβητώ ότι η παράταξη Δανάλη - Τσιλίμου συμπεριφέρθηκε αλαζονικά στους αντιπάλους της κυρίως στους νέους επειδή είχε τα «κουκιά». Διερωτώμαι, όμως, αν τα είχε πραγματικά, επειδή ψήφισαν 1854 μέλη από τις 2.500 περίπου εγγεγραμμένα και τα 650 μέλη που δεν ψήφισαν κατά πιθανότητα ανήκαν στην ανυπολιτεύση, δηλαδή στο Πασόκ και πολλά άλλα μέλη που γνωρίζω πολύ καλά ότι με την αποχή τους διαμαρτυρήθηκαν για τα πληρεξούσια. Όμως, αν ψήφισαν αυτά τα 650 περίπου μέλη, ίσως να μην είχαμε σήμερα «κυβέρνηση» Δανάλη - Τσιλίμου στην Κοινότητα.

Και επειδή είμαι ειλικρινής απέναντί σας, λέω ότι... ευτυχώς που δεν ψήφισαν γιατί αν έχανε ο Δανάλης θα είχαμε σήμερα πρόεδρο κατά πάσα πιθανότητα κάποιον ξεσηπωμένο από το... ΣΑΕ, που το διατηρούν ταρνευμένο οι τζάμπα τουρίστες!

ΝΙΚΟΣ ΒΑΡΒΑΡΗΣ

Σε άλλες σελίδες θα διαβάσετε το ρεπορτάζ γύρω από τις συγκινητικές και ιστορικές στιγμές θα έλεγα που έζησα στην Καμπέρα όπου ταξίδευσα για ν' ακούσω την πρώτη ομιλία του βουλευτή στην εκλογική περιφέρεια Barton, Νίκου Βαρβαρή και περιττό να πω ότι μόνο «Ο Κόσμος» ήταν παρών από όλα τα παροικιακά ΜΜΕ.

Ο κ. Βαρβαρής τίμησε το ελληνικό όνομα με την εκλογή του στο ομοσπονδιακό κοινοβούλιο κερδίζοντας με μεγάλη στροφή μια βουλευτική έδρα που μόνο να ελπίζουν πως θα κέρδιζαν μπορούσαν οι Λίμπεραλ. Μετά την ομιλία του προχθές στην Βουλή, είμαι σίγουρος πως σαν Έλληνες αποκτήσαμε μια έγκυρη φωνή στο ναό της Δημοκρατίας, αλλά να τονίσω και πως ο κ. Βαρβαρής είναι ένθερμος υποστηρικτής του πολυπολιτισμού και των μειονοτήτων που συνυπάρχουν ειρηνικά σ' αυτή την φιλόξενη χώρα.

Συχαρητήρια στον κ. Βαρβαρή, στη σύζυγό του Ντορέτ και τα παιδιά τους Ουρανία και Γιαννάκη, αλλά και τους γονείς του, αιδ. πατέρα Ιωάννη και την πρεσβυτέρα Ουρανία Βαρβαρή.

«ΒΑΡΙΕΜΑΙ ΝΑ ΠΑΩ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΝΤΕΛΑ»

Ανατριχιάζουν οι ρατσιστές βλέποντας το τσουνάμι εκδηλώσεων αγάπης και σεβασμού για τον ήρωα στον πόλεμο κατά των φυλετικών διακρίσεων, Νέλσον Μαντέλα. Ένα σοφό μαύρο που μάς δίδαξε πως μπορούν να συγκατοικήσουν ειρηνικά σε μια χώρα διαφορετικές φυλές και θρησκείες όταν πιστέψουν στην ισότητα και ανεκτικότητα.

Γ' αυτό δεν έκλαψαν οι συμπατριώτες του, αλλά πανγύρισαν τη ζωή του που τους απελευθέρωσε από

βρωμερούς βασανιστές και τους χάρισε τα ανθρώπινα δικαιώματα που δικαιούνται σαν μέλη της παγκόσμιας οικογένειας. Γ' αυτό ταξίδευσαν από κάθε γωνιά της γης στη Νότια Αφρική πολιτικοί ηγέτες, διανοούμενοι και καλλιτέχνες κάθε χρώματος, θρησκείας και ιδεολογίας, για να τιμήσουν τον Νέλσον Μαντέλα και την τεράστια επιρροή του στα παγκόσμια δρώμενα.

Εκτός από τον Τσέχο πρωθυπουργό, Jiri Rusnok, που έγινε ρόμπα διεθνώς επειδή σε ιδιωτική συνομιλία με τον υπουργό Άμυνας της χώρας, είπε ότι βαριόταν να ταξιδεύει μέχρι τη Νότια Αφρική για την κηδεία του Νέλσον Μαντέλα - εκτός από το ότι είχε κανονίσει και δείπνο εκείνη την ημέρα. Τη συνομιλία των δύο ανδρών άκουσε δημοσιογράφος της κρατικής τηλεόρασης ο οποίος μάλιστα κατέγραψε στην κάμερα τις επίμαχες φράσεις του πρωθυπουργού.

Το στιγμιότυπο έπαιξε στο δελτίο ειδήσεων και ο Ρούσνοκ αναγκάστηκε να ζητήσει δημόσια συγγνώμη μετά την κατακραυγή που προκλήθηκε τόσο εντός, όσο και εκτός των τσεχικών συνόρων.

Σε ανακοίνωση που απέστειλε στο Associated Press, ο Ρούσνοκ γράφει: «Λυπάμαι για ό,τι είπα. Δεν ήταν πρόπον και απολογούμαι γι' αυτό».

Όπως φαίνεται, Χίτλερ ζει και καθοδηγεί αληθίους οπαδούς του.

ΠΟΙΗΣΗ

Το τραγούδι του τρυπητού

Το λέει ο πετροκότσυφας στο δροσερό τ' αυλάκι, το λεν στα πλάια οι πέρδικες, στην ποταμιά τ' απδόνια, το λεν στ' αμπέλια οι λυγερές, το λεν με χίλια γέλια, το λέει κ' η Γκόλφω η όμορφη, το λέει με το τραγούδι -Αμπέλι μου, πλατύφυλλο και καλοκλαδεμένο, δέσε σταφύλια κόκκινα, να μπω να σε τρυγήσω,

να κάμω αθάνατο κρασί, μοσκοβολιά γιομάτο.

Μες στα κατώγια τα βαθιά σαν μόσχο να το κρύψω, να το φυλάξω ολάκαιρες χρονιές, ακέριους μήνες, ώσπου να ρθει μian άνοιξη, νάρθει ένα καλοκαίρι, να γύρει από τη μακρινή την ξενιτιά ο καλός μου. Να κατεβώ μες στην αυλή, να πιάκω τ' αλογό του, να τον φιλήσω αγκαλιαστά στα μάτια και στο στόμα, να τον κεράσω, αμπέλι μου, τ' αθάνατο κρασί σου, της ξενιτιάς τα βάσανα να παν, να τα ξεχάσει.

(Κώστας Κρυστάλλης)

ΚΑΛΟΟ!

Ένας σκύλος μπαίνει σε ένα κρεοπωλείο, πλησιάζει τον χασάπη και του γαυγίζει. Ο χασάπης τον ρωτάει τι θέλει. Ο σκύλος πηγαίνει εκεί που ήταν το χοιρινό και γαυγίζει. Ο χασάπης πάλι με την σειρά του τον ρωτάει πόσες χοιρινές μπριζόλες θέλει. Ο σκύλος γαυγίζει τέσσερις φορές, και αμέσως πηγαίνει δίπλα στο ταμείο για να πάρει το ανάλογο ποσό ο χασάπης από το πορτοφόλι που είχε στο περιλαίμιο του. Ο χασάπης παίρνει τα χρήματα και φορτώνει το σκύλο με το κρέας. Παραξενημένος ένας πελάτης αποφασίζει να παρακολουθήσει το σκύλο. Μετά από μερικά τετράγωνα, ο σκύλος πηγαίνει σε κάποιο σπίτι και γρατζουνά την πόρτα. Το αφεντικό του, του ανοίγει την πόρτα και ενθουσιασμένος ο παρατηρητής φωνάζει στο αφεντικό του σκύλου:

-Κύριε μου έχετε ένα πολύ έξυπνο σκύλο!

-Μπα, δεν είναι και τόσο έξυπνος... Πάλι ξέχασε τα κλειδιά του!

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ:

Όταν με παίρνουν στο σταθερό του σπιτιού και με ρωτάνε «πού είσαι;» Τους λέω «κλείσε οδηγία και θα σε πάρω σε λίγο».